

ABONAMENTUL

Pe 1 an 12 lei

Un număr nou 10 bani
vechi 40 "

CENTRUL DOBROGEI

ANUNCIURI

Se primesc direct la
administratia ziarului și
in condițiile cele mai
avantajoase.

Apare săptămânal în Babadag.

SUB DIRECȚIA UNUI COMITET

Redacția și Administrația Str. Carol.

Minciuni de Dobrogea

Am spus deja de mult că minciuna aici în Dobrogea e o virtute, iar calomnia o meserie, un mijloc de existență. Mai ales în ultimele zile am avut prilejul să constatăm două cazuri tipice care ar putea servi ca exemplu de cinism și de obraznicie chiar la sălbatecii din stepele Africii. Acestea sunt cazul lui Măgură, doctor în drept (de la Bruxelles) și al lui Petre Alexandroff, doctor în medicină (de unde nu se știe).

Primul a reclamat ministerului de interne, nu știm dacă n'o fi reclamat și lui Vodă, că fratele său a fost arestat de administrația d-lui Nenitescu fără nici o vină și dus unde nu se știe.

Jurnalele socialiste, aliatele lor, omenii politici și poate chiar ministrul de interne să se fi mirat cum de administrația a ajuns până acolo cu ilegalitățile în cât să aresteze omul ziua 'na-miața mare fără nici o altă vină de cât aceea de a fi fratele unei javre de avocat și să 'l ducă unde nu se știe. Ba, imi aduc aminte că ziarul „Adevărul”, într'un acces de legitimă indignare, scria că „trebuie să se termine odată cu asemenea sălbatecii”.

Mi bine, netrebnicul avocat care a indus în eror și presa și autoritățile și opinia publică, nerușinatul care s'a plăns că fratele său a fost arestat ilegal și persecutat de administrație, pentru ce nu a vrut să spună că fratele său era dezertor din armată și ca atare pus sub urmărire de către regimentul de la Prahova? Oare ce minciună mai s'ar putea de cât aceea de a transforma în victimă a persecuțiilor administrative pe un dezertor ordinar! Ce s'ar alege de țara asta dacă toți dezertorii s'ar crede și ar reclama că sunt persecutați în momentul când ei sunt înhățați de guler și trimiși la urma lor?

Dar în Dobrogea toate sunt permise, prin urmare și acesta.

Al doilea exemplu: Deja dinainte noi aveam convingerea că Petru Alexandroff Afanasieff, dis și doctor Rus, e un străin, un spion rusesc, și într'o serie de articole

apropo consecutive am dovedit până la evidență că doctorul Rus nu e un om curat. Ne mai lipsea însă o dovadă materială. Grație vigilenței și stărnitei neobosite a administrației d-lui Nenitescu aș s'a găsit și aceasta dovadă. Aș passeportul rusesc al d-rului Rus se află în mâna d-lui Nenitescu și din acel passeport se poate vedea scris negru pe alb, că doctorul Rus Afanasieff era și după venirea României în Dobrogea tot un supus rus și se bucura de protecțiunea rusescă, întocmai ca orî-ce cetățean al marelui Imperiu. Iată dar cum toate cele susținute de partizanii poreclitului doctor și prin presă și înaintea instanțelor judecătorești sunt și rămân curate și s'fruntate minciuni cu toate că partizanii pahonțului deghizat pentru a spăla mintiunile anterioare recurg la o minciună și mai grosolană a-nume că passeportul în chestiune ar fi fals.

În totă lumea minciunile se întrebuintează atunci când mai e o umbră de îndoiială, o portiță de scăpare.

La noi în Dobrogea, însă chiar atunci când strângi pe mincinos cu ușa și când îi arăți negru pe alb el tot nu vrea să mărturisască adevărul. E o speță deosebită de minciuni, pe care să le numim minciuni de Dobrogea.

FERICITĂȚĂRĂ

Un fost agent de poliție în Babadag, român de naționalitate, s'a expatriat singur, și a fugit în Bulgaria, din cauză că în cursul lunii Octombrie la interval numai de câte-va zile a avut trei înfățișări la Curtea de apel din Galați, inculpat fiind de parchetul local pentru arestarea ilegală a unor bulgari.

În București și în alte orașe mari se trimet și se dețin câte-va ore la poliție omeni cu greutate și chiar cu titluri academice și totuși procurorii nu depun atâta zel în cât să obțină condamnarea agenților polițienești la pușcărie.

La noi însă grație energiei celor în drept, asemenea agenți sunt pedepsiți și urmăriți cu ultima rigore până în cele din urmă sunt nevoiți să se expatrieze de cât să suferă o condamnare de 10—15 zile pentru marea crimă de a fi dus un supus bulgar la arest pentru o oră sau două.

Felicităm ministerul de justiție pentru asemenea frumoase achizițiuni, și felicităm mai ales pe aceia care tind și consideră ca un ideal colonizarea Dobrogei cu românii în locul străinilor de toate națiunile cari s'au cutropit'o sub dominația română. Ar trebui decorați toți acei funcționari

cari vor izbuti să expatrieze cel puțin câte 10 români din Dobrogea silindu-l să fugă în Bulgaria.

Viitor de aur țara noastră are.

Virtus.

CRONICA

A păști'o calfa noastră. Prietenul prietenului nostru Papricay 'i a trimis o nouă ipistolie, pardon tot în stihuri pe care spre tortura cititorilor și ușurința noastră o publicăm ad-literam cum am primit'o, s'au mai pe românește cum am cumpărat așa vind. Ecotez:

„(Monorim și etetera)

„Papricay ești buclucay
„Ne dăduși la gazetaș (redică la noi)
„Făcea-mi-te-al papistay
„Să te pap cu pap-ricay

O, ha! hura!

De ar fi noptea trei conace
Fugi d'aci că nu 'i dau pace
Dute-nocolo, vino noșee
Dormi iubito, dormi în pace
N'am venit să 'i turbur somnul
Iartă-l, Dōmne, ca tot omul
Dă'i eu gura!

Post-am fost pe la Stambul
Și am vădut pe Dracul (credut dinu mureș)
Și de-atunci perdut în visuri.
Mă gândesc la 5 dichisuri
La harem și la cadine
Să frig vin și să bea pâine
Din Ciubuc să fac pif, paf
Să mă 'ndop tot cu pilaf
Și să joc pe stradă dura

Ad preseura

EPIGRAMA

Călcăie dar cu gură

Te-am iubit și te iubesc
Fugi d'aci că te cărpesc
Noi suntem niște gavidii
N'ai idee de Ovidii (?)

1) Aici e un aproponț la subsemnatul, adică eu sunt Ovidiu iar prietenul prietenului meu Papricay, (care nu e altul de cât Musnepay, dar se supără s'ăi mai dăcem așa la gazeta) e o gavidie.

Vă plăcu?

Musnep.

Resultatul alegerilor în Babadag

După cum era și de prevădut, în orașul nostru a reușit la alegerile comunale lista guvernamentală, alegându-se consilierii cu dragoste de muncă pentru gospodăria comunală.

De remarcat e că nici cea mai mică umbră de presiune nu s'a exercitat asupra alegătorilor și totuși candidații guvernului au reușit. Numai d-nu avocat Teodorescu și farmacistul Andreescu au găsit cu cale să producă o notă discordantă la aceste alegeri, adică să facă, cum s'ar dice, opoziție: primul ca drept răsplătă pentru concursul ce 'l dau notarii de prin plasa Babadag, iar secundul pentru ca să 'și pōtă pe viitor plasa marfa cu mai mult succes pe la farmaciile comunale. Evident că fie-care lucrează așa după cum îi dictează interesul. Noi felicităm pe cei doi candidați de strălucita uriebindă.

După proclamarea rezultatului alegerilor, cari s'au făcut în cea mai perfectă liniște și independență, o mare parte de alegători și cu nouii aleși au condus pe d-l sub-prefect Florescu, presidentul biroului, cu urale și cu muzica până la sub-prefectură. S'au făcut imponente manifestații în onoarea și pentru izbânda partidului național-liberal de către Cetățenii și alegători cărora le a mulțumit d-nu sub-prefect Florescu.

CANTINELE ȘCOLARE

Primul nostru redactor făcând un voiaj la Tulcea, ne aduce plăcută știre, că d-l V. Vartolag, revisorul școlar al județului Tulcea, lucrează din răspūterii la înființarea cantinelor școlare, și că în scopul de a 'și aduna fondurile necesare, d-sa, are intenția de a organiza de-o camdată o serie de baluri în toate orașele reședințe de plăși.

Înainte de a aduce laudele și mulțumirile noastre pentru rîvna cu care d-l Vartolag muncește în interesul școlii primare din Dobrogea, ținem să aprobăm din totă inima ideea înființării de cantine școlare tot atât de necesare și pentru școlarii ai căror părinți sunt lipsiți de mijloce, ca și pentru acei mai cu dare de mână.

Dar să ne explicăm:

S'a susținut de multă lume, că dincolo în România cantinele școlare sunt absolut trebuincioase intru cât ele s'au menirea de pune la dispozițiunea copiilor, ale căror locuinți sunt la o prea mare depărtare de școlă, o masă bună pentru un preț relativ mic; dar o aci în Dobrogea unde casele sătenilor sunt cu totul concentrate, aceste instituțiuni n'ar avea rațiunea de a fi.

De, așa o fi pentru cine nu poate vedea un lucru pe toate fețele sale; nouă însă, care ne place, să disecăm o chestiune până și în cele mai mici amănunțimi, înființarea și funcționarea cantinelor școlare ne prezintă și alte avantaje superioare chiar celor de ordine economică. Dată fiind împrejurarea că aceste instituțiuni sunt puse sub dirigiarea învățătorilor din sate, precum și aceia că săteanul dobrogean de și superior economiceste de cât cel din România, totuși se hrănește relativ foarte prost, e mai pre sus de orice îndoiială că, copii ce vor lua masa la cantinele școlare vor trebui să învețe a se nutri ceva mai bine de cât părinții lor.

Apoi, privighiați de aproape și observați la fie-care minut, școlarii s'au ocașionează să mai lepede unele deprinderi moștenite de la familie și cari numai trebuiesc perpetuate. Întă dar ce avantaje prezintă cantinele școlare chiar pentru copii ai căror părinți sunt cu dare de mână.

Cine a avut ocașionea să stea mai mult în contact cu populațiunea din Dobrogea, s'a putut convinge, că conviețuirea naționalităților de aci la un loc cu Turcii a avut desavantajul de a le face să adopte și felul lor de nutriție. Turcul începe masa cu baclava și o sfârșește cu ciorbă; basa bucătăriei sale o formeză mâncările grase gătite mai mult din carne de oie și alusturile dulci și gădilitore. Ei bine, toți, dar absoluți toți locuitorii Dobrogei nu se deosebesc, în ce privește masa, de Turci. Și încă, de ar fi bine gătite aceste mâncări n'ai avea ce dice, dar modul lor de preparațiune

lasă foarte mult de dorit. Cantinele școlare sunt chemate să locuască și aceste reie.

Inițiativa d-lui revisor școlar în această privință merită încurajarea tuturor omenilor doritori de progres și noi îi făgăduim tot sprijinul nostru.

Legenda satului Ciucurova

Din cauză că Ciucurova nu-i un sat așa de vechiu ca celelalte sate din plasa Babadag, apoi nici legenda întemeierii sale nu-i tocmai în sensul celorlalte; ci mai mult o simplă istorică de actualitate.

Iată ce se știe despre Ciucurova:

Primii locuitori ai acestui sat și prin urmare întemeietorii lui ar fi Musulmanii, cari s'au așezat aici cam pe la 1800, pe locul unde se află astăzi islazul comunei, în partea despre Atmagea. Mai târziu, câțiva ani înaintea războiului din Crimeea (1854), au venit Rușii și s'au așezat aici în partea despre răsărit făcându-și la început bordeie în pământ.

Cu timpul Rușii intrând în neînțelegeri cu Musulmanii au urmat multe certuri și bătăi între ei și din această cauză s'au judecat multă vreme. Judecătorii turci spre a curma neînțelegerile dintre locuitorii acestui sat au hotărât ca Turcii, cari erau în număr mai restrâns față de populația rusescă, să părăsască satul; astfel Rușii au rămas singurii locuitori și și-au clădit case în locul bordeelor, formând mahalana rusescă de azi.

În urmă războiului de la Sevastopol au venit și coloniile germane, și s'au așezat în partea răsăritenă a mahalalei rusești, pe un loc ce era atunci foarte puțin deschis. Așezându-se Germanii în Ciucurova au deschis un loc mai mare formând mahalana ce se știe „Nerutească”.

Colonizarea Ciucurovei cu Germanii s'a făcut în timpul oaimacanului (sub-prefectului turc) Rașid Efendi, care a întemeiat și satul vecin Atmagea.

Numele Ciucurova e cuvânt turcesc și înseamnă: „vale adâncă”, nume ce s'a dat probabil după situația localității.

Procesul asasinului Luccheni

Depeșile sosite din Geneva anunță că Joi de dimineață a început înaintea Curții cu jurați din acel oraș procesul lui Luccheni, asasinul împărătesei Austriei.

De și se știe aproape cu siguranță de mai înainte că el va fi condamnat la detențiune pe viață, totuși o mulțime de lume curioasă asistă la desbaterea. Presa, mai ales, e foarte bine reprezentată.

Curtea cu jurați e prezidată de d. Burgy, care asistat de judecătorii Schutze și Racine.

Fotoliul ministrului public e ocupat de d. Navazza, procuror general.

Asasinul a intrat foarte vesel în sală și cu mișcări din cap a salutat Curtea și pe jurați.

Apoi întorcându-se spre sală, a salutat surîzând și publicul.

La deschiderea ședinței avocatul Moriaud, apărătorul lui Luccheni, i-a recomandat să renunțe la discursurile lui anarhiste.

Luccheni a ris spunând că e foarte mulțumit că a sosit în fine momentul procesului, spre a dovedi că nu e un asasin vulgar.

Lângă sala de ședință se află o celulă unde e transportat Luccheni și unde e păzit de mai mulți geandarmi.

Asasinul împărătesei Austriei s'a înfățișat cu aceleași haine care le-a purtat în ziua asasinatului.

TRIBUNA LITERARA

CLIPA DIN URMA

— „Sint clipa cea din urmă în suflet cum se zbate,
De viața mea trecută în valuri de furtună
Se umple-acum și crește sălbatică, nebună;
Nădejdi și visuri sfinte-s pe veci întunecate!”

«O, morțe, nu ai milă de lupta cea amară
Ce-o porți 'n întuneric lumina cea din urmă?
Ridică stégul negru și cruda luptă curmă:
Cu faldurile 'i calme inima 'mi înălșoră!»

«Întind a mele brațe spre tine rugătoare:
Aiibi milă de acela ce-i insetat de pace!...
Ah, iată umbra 'i se umplă, din neguri se desface:
O, via să sint de-asupra 'mi aripa 'i pluitătoare!»

Înghiață-a sale lacrimi sub grelele plôpe:
Prin negurile morții trec chipuri adorate:
— O, umbre ferice, cu brațe îndurate,
Smulgeți din viață-un suflet ce de sfârșit e-aprôpe!

Din ce în ce mai mare pe ochi îi cade ciază...
Se 'atunecă!... Aprindeți de-acum lumina multă!...
Un glas iubit, deaparte, trist, sufletu 'i ascultă:
Târziu!... Sufletu 'i zboră, iar trupu 'i greu îngheață!

N. Mihăescu-Nigrim.

Războiul dintre Anglia și Franța

Un război între Anglia și Franța, este aproape de a izbucni.

Se știe că Anglia stăpânește Egiptul în mod provizoriu în scopul de a-l pacifica și organiza. Puterile Europei au aprobat această numai în mod provizoriu. Au trecut mulți ani și Anglia numai părăsește Egiptul. La toate invitațiile puterilor, Anglia a răspuns că încă n'a sosit timpul. Dar Anglia în loc să se pregătească de plecare, s'a stabilit definitiv și a deschis un război de cucerire contra sudanului. Învingând pe Cadiful din Omdurman și ocupând Cartumul, s'a făcut stăpână pe centrul Africii și pe tot cursul Nilului. În acest timp, Franța a ocupat Fașoda, un oraș care domină Nilul și împiedică pe englezi a fi stăpâni siguri și singuri pe Nil. Anglia a întrebunțat toate mijlocele spre a determina pe Franța să părăsască această pozițiune, dar n'a reușit.

Franța a refuzat și refuză spunând Angliei să părăsească Egiptul; Anglia se prepară de rebel, drept ori-ce răspuns; Franța răspunde și ea prin înarmări.

Deci, războiul este apropiat. Europa întreagă susține că Franța are dreptate nu se știe însă până când vor merge aceste susțineri.

Declarându-se un război, el se va face numai pe apă, între aceste două puteri.

Este bine ca cititorii noștri să cunoască puterea maritimă a celor două puteri.

Anglia are:
58 vapore de război de cea mai nouă construcție cu 190.000 tone, 470.000 cai putere, 284 tunuri, 139 lans-torpilă și 11350 oameni.
254 vapore de construcție nouă cu 876.565 tone, 1.871.500 cai putere, 1570 tunuri, 928 lans-torpilă și 63141 oameni.
213 vapore de construcție veche cu 473754 tone, 331800 cai putere, 994 tunuri, 160 lans-torpilă și 39912 oameni.

În total: 525 vapore cu 1.540.319 tone; 2.673.300 cai putere; 2848 tunuri cu un calibrul mai mare de 10 cm. 1227 lans-torpilă și 108402 oameni.

Acestea afară de 90 torpilăre cl. I, 72 torpilăre cl. II, 147 bastimente staționare și 78 diverse vapore.

Franța are:
200 vase de război cu 700.000 tone 80000 cai putere, 3000 tunuri de diferite mărimi (la Anglia nu se numără de cât tunurile mai mari de 10 cm. calibrul 400 lans-torpilă și 61929 oameni. La aceste cifre trebuie adăugate torpilărele, șalupele și vasele de port.

Precum se vede, Anglia este superioară pe mare; dar și Franța are bani, are soldați, are o flotă considerabilă de

Comerțu. Războiul va fi teribil.

Este mare temere dacă nu va interveni și Rusia în lupta contra Angliei; atunci războiul ar lua caracterul unei conflagrații generale. Germania, Austria, Italia și Anglia de o parte; Rusia și Franța de cea-laltă parte.

Trei femei celebre

Trei ființe au părăsit în scurt timp pământul, această vale de lacrimi: Una împărătesa Austriei, cea-laltă Regina Danemarcei și cea din urmă Dăma Carnot, o simplă cetățenă privilegiată.

Ceremonia funebră a rămășițelor, d-nei Carnot, s'a celebrat la Paris și a lăsat tuturor o amintire plăcută și dureroasă.

Biserica „Madeleine” părea prea mică pentru mulțimea ce venise să asiste, arătând prin această respectul și admirațiunea pentru neprețuita și caritabilă (milosă) tovarășe a victimei lui Caserio.

Regina Danemarcei a precedat în moment pe d-na Carnot. Ea era adorată de poporul său; căci nu dorea de cât pacea veșnică, nici un moment nu s'a ocupat de politică... La curtea sa din Copenhaga, era opriță ori-ce etichetă. Regină, femeie, soție „acora Europei”—cum i se zicea— străluci tot-d'a-una printre alii: împărăți, împărătese, regi, regine, prinți și prințese... Ea a avut 6 copii, 32 nepoți și 14 strănepoți. Cea-ce e de remarcă, este atențiunea cu care a supravegheat educațiunea tuturor, fiind socotită „ca cea mai bună mamă”.

Acastă numerosă familie, de și risipită ca suverani a mai multor țări din Europa, este foarte unită și în fie-care an se strângea în jurul bătrinei suverane pentru a petrece în liniște o parte din viața. Regele Greciei și actuala Tarină a Rusiei sunt fiii săi, așa ră castelul Bernstorff se poate considera ca „lăgănul suveranilor”. Țarul Alexandru, nu era nici odată mai fericit de cât acolo: saci sunt acasă, zicea El cu veselie. În adevăr, uitând ori-ce etichetă, pleca la vânătoare sau la pescuit înconjurat de toți prințșorii, s'ajeda pe iarba cea moale și adese mânca cu poftă câte o saramură de pește ca ori-ce om de rând...

Simplitatea era atât de mare la această curte că, adesea ori Prințesa Maria, soția Prințului Valdemar, redigea (compunea)

singură un anunț ce se afișa în coridorul (sala) castelului pentru a fi citit de invitații indiscreții săi servitorii agomotoși. Coprinsul său era cam acesta: „Amergeți cu băgare de seamă, copiii dorm”. Toți străinii uimiți priveau cum copiii, nepoții și strănepoții mângăiau pe buna Regina Luisa și cum se sileau cu toții să așeze mama afară în aer sub arborii grădinei, ca cei mai simpli muritori...

În anul 1892 s'a celebrat nunta sa de aur, care fu sărbătorită de totă Europa. Ați Ea nu mai este... Fiind cam bolnavă vestea morții împărătesei Elisabeta a nimicuit-o.

Despre această împărătesă s'au scris multe, am văzut dar, cum pumnalul unui mizerabil i-a dat rănosul vecinic... Această crimă pare cu atât mai odiosă, cu cât cogotăm că în afară de partea ce a luat la împăcaciunea Ungariei cu Austria. Ea nu s'a ocupat de loc de politică; prin urmare nici o ură nu pôte fi justificată. Descriind viața Ei, s'ar putea face un frumos capitol asupra neantului (nemicului) vanității umane. Frumôsă, inteligentă, puternică, înconjurată de tot ce putea înălța asprul drum al vieții. Împărătesa Elisabeta, fu în totă viața sa—afară de câteva momente foarte scurte—o femeie, o mamă, o suverană nenorocită. De la morțea lui săi, Archiducele Rudolf—30 Ianuarie 1889 la Meyerling—morte tragică cunoscută de toți. Ea nu mai fu de cât o umbră vagabondă, indiferentă la toate emoțiunile existenței reale. Ea era pe drumuri, călătorea fără escortă, fără tovarășe credincioasă cu ochii în pământ, visând...

Reflecțiunile (cugetările) sale se opreau la firul de iarbă, la petricica ce atîngea cu piciorul... Și în adevăr în timpul unei preumblări, ce făcea singură în împrejurimile Goedeolce, vădend că cine-va pusesese piatră pe șinele călei ferate, se grăbi să anunțe pe cantonierul cel mai apropiat și Ea însă și 'i ajută la curățirea șinei. Cinci minute în urmă trenul expres de Pesta sosea cu cea mai mare repezițiune. Ea făcuse această într-un chip foarte simplu ca ori-ce trecător... văduse încercarea criminală și o denunțase. Când se asigură că nu mai e nici un pericol. Ea reședdu în visurile sale și lăsând pe cantonier nebun de această descoperire, plecă înainte pôte că acel tren, ce venea, fără să știe, spre peire...

Adesea ori umbra nopții ce e umbră rătăcindă. Odată fu zărită de o sentinelă preumblându-se singură prin grădina Palatului din Buđa-Pesta. Acel soldat, era un servitor devotat, dar grosolan...

— Oprește, îl știe repede, cine ești?...
— Sunt Regina voastră, Elisabeta de Ungaria, răspunde ea...

— Nu te cunosc!... Nu e vremea de plimbare!... Poftim înăuntru!...
Ea 'i ascultă cu supunere.

Împăratul, aflând această întâmplare pedepsi pe soldat pentru că n'a respectat pe suverana sa; apoi 'i făcu ofițer pentru că și făcuse datoria chiar față de suverană.

Ea n'a avut altă pasiune de cât călătoriile. Odiuoră mergea în fie-care an în Scoția pentru vânătoare... În timpul din urmă nu mai avea nici un scop stabil: ținea să schimbe locul de a-și petrecea viața mai mult pe apă în vaporul său. Varietatea gusturilor sale se cunoștea după mulțimea reședințelor; celor oficiale de la Schoenbrunn sau Miramar, prefera pe cele din pădurea de la Leinz, Viesbat sau Ischl. Cât-va timp părea că și-s găsit liniștea în sudul Franței—în espul Martin—dar fu o perioadă foarte scurtă. În curând reluă iar cursa vagabondă urmărind de fantome; căci un destin fatal urmărește casa de Habsburg: Maximilian cel împuscat în Mo-

zie, Charlota cea nebună, Ludovic al II-lea cel înecat. Ducesa d'Alençon cea arsă, Rudolf cel asasinat nu puteau pieri dinaintea ei... Singurul loc de predilecție era Corfu—regina insulelor ioniene—acest pământ incântător, unde petrece înalta aristocrație (nobile) a Athenei. Aici numai și găsea ea un refugiu plăcut în splendida vilă ce i se construise acum 6—7 ani și care era ascunsă la umbra unui parc (pădurice) imbușălmășit. Acestei Vile, învâțată împărătesă, îi dedese numele de «l'Achilleions» aumece, evocă (reaminteste) totă poezia arhipelagurilor helenice. Îi plăcea să vie aici unii cu semă în timpul equinoxelor mediteraneene, așa de dulci sufletelor îndurate. Aici ducea o viață simplă—fără paradă—mulțumită de titlu ce și dobândise: *Ottobona a Corfului*. În acest asil liniștit, se șice, că ar fi dorit să fie înmormântată. Căși—va din puținii ei intimi, spun cuvintele acestea exprimate adesea ori de Dănsa: «Voesc să fiu înmormântată la Corfu, pe țărmul mării; ast-fel ca mormântul meu să fie neconținut isbit de valuri...»

Impărătesă Elisabeta s'a născut la Munchen 24 Decembrie 1837. Ea era a doua fiică a Ducelui Maximilian de Bavaria și a Princesei Luisa. A avut trei surori: Princesesa Maria, regina Neapolei; Princesesa Matilda căsătorită cu contele de Trani și nenorocita Ducesă d'Alençon, arsă de vie în catastrofa Bazarului de caritate din Paris de la 4 Maiu 1897.

Ast-fel în melancolică și blândă ființă, vecinic disprețuitoare de toate vanitățile omenești, pe care un mizerabil nebun și laș—în ura sa jocosă—o socoti ca pe simbolul despotismului și tiraniei...

Génie

Diferite Știri

În baza ordinului d-lui ministru de interne No. 22960/98, s'a izgonit din țară, pe cale administrativă, individul Meemet Ali, prin punctul de frontieră Cara-Omer, județul Constanța, ales de numitul, pentru Bulgaria.

S'a luat măsuri de autoritățile administrative respective spre a) avea în vedere în caz de reîntorcere în țară.

—x—

În noptea de 29—30 Octombrie expirat a. c. pe la orele 11, a izbucnit un incendiu în acest oraș, la casa locuitorului Tihon Nechitof, str. Română, No. 81, construită din ceamur și stuf, care a ars cu desăvârșire, dimpreună cu două care cu dușie, două butoie cu grâu și secară aflate în șoproșul de lângă casă.

În urma energicului concurs dat la timp de pompieri, agenții polițieniști și soldații regimentului Tulcea, focul a fost localizat la ora 1 din noapte. Pagubele cauzate se urcă aproximativ la suma de lei 700.

Din cercetările făcute, proveniența focului a rămas necunoscută.

Chestia dezarmării generale

Cunoscutul ziarist englez William Stead s'a reîntors din Livadia, unde a avut un interviu cu Țarul cu privire la chestia dezarmării generale, și se afla acum la Viena.

Fiind interviuat de un redactor al ziarului „Algemeine Zeitung”, Stead a spus că Țarul are un caracter simplu, serios și energetic.

Ziaristul englez a mai adăugat că Suveranul Rusiei va înțelegi toată forța lui spre a realiza pacea lumii.

Toți cei cari înconjură pe Țar și miniștrii lui sunt entuziasmați de această mare idee.

Conferința pentru dezarmarea generală ar stabili un „Institut de mediațiuni”, caruia Puterile litigante ar trebui să se adreseze mai înainte de a și declara război.

„Institutul de mediațiuni” va avea identice însărcinări ca și martorii într'un duel.

Ziaristul Stead va pleca apoi la Roma spre a conferi și cu Papa cu privire la congresul pentru dezarmare.

DIN STREINATATE

Perchiziția interesantă din Paris.

Judecătorul Schlumberger a făcut o perchiziție la o persoană de afaceri.

Ei a sefstrat o scrisoare a maiorului Esterhazy, datată de mai înainte de anul 1894 și care e scrisă pe o hârtie a cărei față e asemenea cu aceea pe care e scris borderoul.

Din cercetările făcute rezultă că o asemenea hârtie se fabrică numai în străinătate.

Interogatoriul lui Cavagnac

Secția criminală a Curții de casație a interogat tot în ședință secretă de două ori pe fostul ministru de război Cavagnac.

Incidente la interogatoriul lui Cavagnac

Depoziția fostului ministru de război Cavagnac a durat șase ore.

am simțit plăcerea ce i-am făcut și sunt foarte veselă.

— N'am nimic de zis, reluă tinerul surzind, dacă faci binele pentru satisfacțiunea d-tale Faustino...

Una din fetițe privea mereu spre stângă, care alerga pe lângă trăsura, se oprea, sărea într'un picior și scotea limba marelui Josef, drept mulțumire pentru înștiințarea ce dădese asupra ei.

— Mamă, zise copila, mi se pare că fata asta e dracul curat... Această vorbă făcu, pe părinți să ridă; căci era foarte nemerită.

Ștângăria, cu obrazul alb—roșat, părea, sub murdăria de care era acoperit, ca un trandafir în bioeră, cu buzele sale roșii, neînțecat deschise—pentru arde dîntii mici, strâși, ascuțiți—aprope amenințatori—cu ochii săi mici negri, strălucitori, nerușinați din care se scurgeau raze aurite, cu părul său roșcat o culoare neasemănat de frumousă în felul său, tăiat ca peria, nu semăna de loc cu un inger... Era ea

Cercul avonul că mai mulți consilieri ai Curții de casație au făcut serioase obiecțiuni, care au provocat vil incidente.

Interogatoriul ministrului de război Freycinet

E probabil că o delegație a secției criminale a Curții de casație se va duce să ia interogatoriul actualului ministru de război Freycinet, care însă va remite o depoziție scrisă și care va servi ca arbitragiu între declarațiile foștilor miniștri.

Cronica modei

Moda rochiilor cu volane în formă, așa de răspândită la începutul verii, este aproape căzută pentru sezonul de iarnă. Ași se preferă mai mult fustele lungi, drepte, colante (bine alipite de corp, fără crețuri) căzând în cute d'alungul corpului și atingând pământul. Pentru rochiile de visita sau ceremonii trena va fi mai lungă. Această modă reapeare însă, pentru haine și pelerine și se crede că succesul ei va merge crescând.

Corsagele (tăliile) se fac din ce în ce mai ajustate fără să se observe încheetura, ce se va face în partea stângă sub braț.

Génie

ANECDOTE

Actorul Rougemont (Rujemon), îi plăcea mult să păcălescă omenii. Într'o seară, el parie — puse rămășag — cu niște prietini că va intra în cea d'intăi cafea și va bea o cafea în socotela ori cărei persoane i-se va arăta. Dacă se va ivi certy, Rougemont va perde prinsorea. Ajunși pe bulevard, amicil îl arătară cafeaua cea mai luxosă, unde un bun orășean se pregătea să sôrbă cafeaua.

Rougemont se apropie de el și i di se: — Domnule, sunt inspector general al cafenelelor din Franța. I'atoria mea este să știu dacă consumațiile sunt bune. Dă-mi voie dar, să gust pe negândite această cecșă, ce n'a fost pregătită pentru mine. Omul, zăpăcit, îl lasă să ia cecșă, al cărui conștient îl sôrbe de odată.

— Este foarte bună!... strigă Rougemont. Apoi întorcându-se spre un băiat din cafea, poruncete: șervește altă cecșă domnului!

Orășenul, uimit, îl urmă cu ochii, și se depărta vesel cu amicil săi și nu se deștepta de cât în minutul când i-se ceru plata pentru două consumații.

Într'o grădină, două fetițe se opriseră

frumousă?... Nu, de sigur. Urtă?... Nici atât... Ea era stranie (ciudată). Nu se putea zice alt-ceva. Fără voia ei, atrăgea privirile în trecăt,—cea ce o supăra mult—și fiind doritoare de libertate se strâmba la curioși, cari o credeau în urmă rătăciată.

Ea nu iubea de loc pe mama sa, care o bătea, desprețuia instinctiv pe tatăl său căzută, prin slăbiciune, la un idiotism complet și avea grădă de locuința lor o gaură neagră ce trebuia luminată chier la amiaz. Din această cauză, de când încetase a merge la școlă, făcea bueros comisiunile chierășilor și ale negustorașilor vecini. Prin această ea găsea mijlocul să alerge câte-o dată până la grădina Luxemburgului, să privească florile ce-i plăceau foarte mult, să se rostogolească ca un câine în țărna înflorită de razele soarelui și să aspire cu neșajiu—mai multe ore din zi—serul zilelor de vară; cu toate că știa ce-o aștepta la întorcere: palmele și ghiocurile mamei sale ale cărei urme se ștergeau

din joc și discutați cu multă animație. Ele se întreceau a lăuda calitățile mamei lor...

De odată, cea mai istetă, ducând mână la frunte, păru că și reaminteste ceva excepțional, apoi îndată strigă:

— Mama mea știe să facă ceva mai mult!... Dint'o dată și scote toți dîntii și i pune în pahar!... Și cum cea laltă rămăsele uimită lăsând brațele în jos cu desnaideje...

— Na! sic! te-am rămas!... reluă ia, apropiind amândou pumnii și lovindu-i ușor unul de altul...

Génie

INFORMAȚIUNI

Ziarul *Centrul Dobrogei* se află de vânzare cu numărul:

În București la ghișoul d-lui Lăchă Ionescu Calea Victoriei No. 60 (viz-a-viz de Teatrul Național).

În Constanța la librăria d-lui Nicolaescu.

În Tulcea la d-nu Ștef. Ionescu pătărier.

În Babadag la d-nu Victor Veitor librar.

Génie

Ministerul cultelor și instrucțiunii publice a dispus transferarea d-lui Petreanu Niculae, învțător cu titlu provisoriu la școlă din comuna Cănlă-Bugeac după a sa cerere la școlă din comuna Jurilofca, în locul d-lui Gh. Popescu, transferat la școlă din Parches din plasa Tulcea.

Asemenea a dispus numirea d-lui George Ionescu și a prototului Gh. Dumitrescu, ambii învțători suplinitori, cel dintai la școlă din cătunul Cincle pendinte de comuna Baschion și cel de al II-lea la școlă din comuna Cănlă-Bugeac.

—x—

D-l Rosnovanu Mihail, este numit ca învțător cu titlu provisoriu la școlă din cătunul Săriurt pendinte de comuna Casaphioi.

D-l Pretrorian Săfirin, este transferat tot ca învțător suplinitor la școlă din cătunul Râmnicu-de-jos, comuna Topof,

mai repede de cât reamintirea lor. În acea dimineață se simțea veselă. D-nu Cardon îi dădese de lucru și școlă din Februarie i părea cald ca în luna lui Mai.

— Să te întorci repede, îi dăse mama sa. Am văzut cum ascultase această poruncă. Trebuința de a schimba moneda de aur, o întârzie și mai mult în un plăcintă. De aceea, îndată ce ajunse acasă, fu întâmpinată de două palme aspre, cum nu mai răsunase nici-o dată pe obrazul ei. Ea nici nu strigă nici nu se împotri această brutalității, dar ridicându-și mâinile rupte, ce-i acoperău degetele, apucă mâinile mamei sale și i le strinse cu toată puterea furiei. Apoi, împingând spre zid pe scriitoroica; îi puse un gonunchiu pe piept, dîcându-i:

— Mi este destul!... m'ai audii?... Nu mai voesc, să mă bați!...

Femeia, care era foarte grôsă, se bătea în contra copilei subțirică și nervosă; dar toate sforțările ei erau zadarnice.

(Va urma)

FAUSTINA

DE

CAMILLE BIAS

Traducere de Génie

CAP. I.

Ștângăria
(urmare)

Ea se depărta și stăpănu se urcă în cupele, închiidând ușa în urma sa. Îndată ea începu să ridă alergând și sărind.

— Ciudată ființă!... Ji se tînora mamă.

— Pote că e o istorie inventată în glumă, răspunse bărbatul. Ai dreptul să fi generosă, Faustino, dar, trebuie să și faci binele.

— Îndouială mă supăra, amicul meu, mi place mai bine să fi înșelat, câte odată, de cât să mi perd încrederea. Fără îndoială nu cunosc pe această copilă, dar

In locul preotului Manea Fur-
tună, lasat liber.

—x—

D-ra T. Oharide, absolventa
cu diplomă a școlii normale de
instituitoare din Iași, fiind numita
instituitoare la școala de fete din
localitate, a sosit la post.

—x—

Pe ziua de 1 Noembrie a. c.,
s'a separat clasa III de a IV la
școala de băieți din orașul nostru.
Încă nu s'a numit nici o per-
sonă în acest post până acum.

—x—

In noptea de 26 Octombrie,
Kirilă Tanase Larion, Vasile
Cornel Andrei și Hrișă Bos-
cenco, plecând cu o botca pen-
tru a se duce la comisiunea Eu-
ropiană din Sulina, pentru lucru,
a doua zi botca s'a găsit plutind
pe Dunăre.

Până acum nu s'a aflat. Sa
presupune a fi la mijloc o crimă.

—x—

In ziua de 29 Octombrie, d-l
procuror general din Galați a
fost în inspectie la Tulcea.

—x—

Din registrul de venituri co-
munele al orașului Tulcea, s'a
sustras în ziua de 29 Octombrie
două kitanțe albe. Poliția și Con-
trollorul sunt în urmarire.

—x—

Alegerile Comunale în Tulcea.

Lista prezentată de d-l Io-
nescu este votată cu 181 voturi.
Lista prezentată de d-l Ba-
boianu abia a înrunit 58 voturi.
In tot timpul alegerilor a dom-
nit cea mai perfectă ordine și
liniște.

Feșta Redacției

Fădăro, Tulcea. Cu totă dorința ce am de
ați face pe gust, mi-e imposibil, parol-donor.
In privința chestiei celei alte, mi-a răspuns
numai atât: „nu se află”. — Sanné.

Gen. Velașor. Unde-va. Cred c'aj ajuns să
numeri și căsurile. — Bacon.

Reformatoarea Dobrogei. Nu te mai ascunde,
câoi și tu le numeri. — Acelaș.

Amvoga, Buc. Cum se împacă cartea cu
dorul?

Descartes, Tulcea. Ferice de tine că nu te-a
zăpăcit nimeni și îți dă mâna să riști de toți
(afară numai dacă nu te ți fi lăudând singur
NB). Hottos.

Gen. Ex-R.V. Mai încet cu plimbările din
fie-care Sâmbătă. — Nea Niță.

Grig. Drolit. Ce atâta melancolie de vro
două luni? Nu cum-va și tu ești vr'un rival
nefericit?

Nu. Olim. Buc. Ce isprăvi ai mai auzit din
parte-mi? Abia sosi și raportul fu gata. No-
roș că nici eu nu le cred cele ce se spun des-
pre mine.

Mis. Galați. Săptămâna trecută a apărut pe
lacul Razem un iepure de 7 metri înălțime și
cu capul sonda fundul lacului, ivr cu căda mă-
tura stelele. Când vii la vânătoare? După cum
vești, am aplicație și eu.

Mig. Am auzit că petreci de minune. Să'mi
mulțumești mie, că te-am scăpat de grijă. Dar
bagă de seamă să nu intri în alte grijuri.

N. Constanța. Dacă primea directorul scri-
soarea la timp nu se întâmpla buclucul. Cu altă
ocazie voi fi însă mai prevădător.

Coresp. Tulcea. Cunoștem și noi că un domn
funcționar de acolo ne persecută în ceștia pu-

blieștilor, dar săd că tot sacul își găsește pe-
tecul.

Mis. București. Să ți spuie veterinarului că
am să ți tai piciorul când îl oi mai prinde pe
Calea Victoriei.

Costin Dimilian. Acum vești și de carte băte;
mai lasă anvergimela la o parte. Fie-care la
timpul său.

Primo, Galați. Dar pe tine cine te pune
să îți prinzi mintea cu copiii? Ce ai cu vete-
rinarul?

Genal Stella Iatina. Ce te făcea să nu mai
poți trece de București înainte? Nu cum-va
te ai abătut pe la „Codrul Cosminului”?

Gen. Ex-de-R.V. Sizza vent qu'il te prenne
trans pedem. Tu te comprends plus bien de
combien moi de le prendre et sur lui sur pied.
Je: très beamoup, mademoiselle trop.

G. Drolit. Miz. Ai primit cutia cu unt-de-lemn
franzuzesc pentru val, adică pentru șarburari?
Trimete-mi 3.75. cât mă costă. — Codim.

Lea Babadag. Charmé de votre connaissance
et plutôt de votre attention. Je lésire vous re-
voir le plus.—tôt possible.

Lee. Idem. Cât am stat prin București tin-
dul Costin numai de d-ta mi-a vorbit. Teamă-mi
e să nu vină iar la Babadag.

C. Măela. Am primit post-pachetul cu ram-
burs. Fain cucuone Gheorghe! Lână n lână în
patru ițe. Melancolia își reamintește nu fără
oro-care anturii de șilele trecutului.

A. J. Loco. O fi n'o fi, vorba e, a înghitit
hapu farfara? Să mai postleşcă dacă ți place.

M. Loco. Merci. Ce bine mi șade cu basto-
nul cadoș de la prezent trimis de d-ta. Acest
scump odor înlocuiește cu prisos chiar și ta-
bachera ce mi-ai juruit. — Aferim căzăm!

Evelina, Loco. Numérose scrisori primite
la redacție de la simpaticele noastre cititoare cer
unanim înființarea „Curierului model”. S'au-
jim dar!

La Librăria d-lui Dimitrie
Nicolaescu din
Constanța, se găsesc toate cărțile
necesare școlilor.

DE INCHIRIAT una cameră mobilată.
A se adresa strada
Mircea cel Mare No. 85.

Aparatul Electric

„SANATATEA”

inventat de

ION PETRESCU-CARPINȘEANU

Cu mult superior tuturor celor din străi-
nătate, fiind construit în toate părțile lui
după principiile științei adevărate, mo-
dele de diferite mărimi și forme, spre
a satisface exigențele variate ale publi-
cului, vindecă: boalele de stomac, Reu-
matism, boale de ochi, de urechi, boalele
nervose în genere și are o influență ame-
diată și salutară asupra organelor Genito-
Urinare și prin stimulațiunea ce înprima
tuturor funcțiunilor organismului, dându-le
o mare vitalitate, îl face apt a elimina
principiile tuturor boalelor, ori ce nu-
mire ar avea.

Modele cu prețuri de la 3—6 lei se
află de vânzare în Constanța la librăria
d-lui D. Nicolaescu.

FABRICA DE APE GAZOȘE CHIMICE PURE

Alexandru Andreescu

— FARMACIST —

Luând însumi direcțiunea fabricii, fac
cunoscut numeroși mele cliențele și onor.
public, că am montat o din nou cu dife-
rite aparate sistemul cel mai nou și nu în-
trebuințez în fabricațiunea de cât acid car-
bonic lichid.

La Tipografia Dimitrie Ni-
colaescu din
Constanța, se execută ori-ce lu-
crări atingătoare de această branșă.

Lemnăria de Schele de VIN-
DARE la cazar-
nile noi.

Primul Magazin și Atelier de Pălării

— GALANTERIE —

STEFAN IONESCU

TULCEA. — Strada Elisabeta Doamna. — TULCEA

Am onoare a înconștința pe Onor. Clientu că,
pentru sezonul de vară, am sortat magazinul în
cantități mari, cu tot felul de pălării, — băr-
bași și copii, precum și tot felul de articole de ga-
lanterie, cravate, batiste, mănuși, ciorapi, gulere,
parfumarie, etc. etc. RETURI REDUSE, servicial
prompt. Se prețuiesc și comenzi pentru confecțiuni
de pălării după dorință.

Cu stimă
Stefan Ionescu.

Am onoare de a aduce la cunoștința Onor. Publice
ca eu începere de la 1 Mai 1898

s'a restaurat și mobilat din nou
HOTEL NAȚIONAL
— BABADAG —

precum:

Restaurant, Berărie și Cafenea

unde domniile vizitatori vor găsi o BUCATARIE
alesă, mâncări române-orientale, GRADINA în curte,
în toate sările o orchestra națională va distra pe
Onor. vizitatori. Serviciu prompt și prețurile mo-
derate.

Cu deosebită stimă
Antreprenor, N. Băncescu

JULIUS GRAD

BABADAG

Am onoare a înconștința pe onor. public că am asor-
tat Magazinul, în cantități mari, cu tot felul de

Bături, Coloniale și delicatose

Prăpete și de prima calitate.

Asemenă cu tot felul de unelte și obiecte pentru
construcțiunul de case, etc., brăsoare, balamale, zăvâre
iver, rânzole, etc., etc.

Pe lângă articolele de Coloniale și ferărie, mai
posed și un bogat asortiment de obiecte de menaj
sticlărie, porcelanuri, seane etc.

Papier HIGH-LIFE

Fumez-le

PANAMA

On ne fumez pas.

Depôt G-1: Creanga & Comp. — București, Str. Șepcarilor.

Hărtia „Panama”, — un produs cu totul special al fabricilor Absdie din
Franța, — este fabricată din olandă amestecată cu orez, din care s'a
extras cu deservire bumbacul, fiindu-se chimicește seama de cantitatea
de grăsime și de așină a tutunurilor românești, scrupulos analizate
în laboratoarele d-lui Pasteur savantul bacteriologist din Franța. Decl. 1) Nu în-
ghește țigara; 2) Nu stinge țigara de fel; 3) Nu știrge gâtul.
Garanții complete și legale în contra falsificărilor.

NOUA LIBRARIE ȘI PAPETARIE „ROMANA”

— BABADAG —

VICTOR WELTER

Am onoare a aduce la cunoștința Onor. Public și în special d-lor: Invetă-
tori, Primari și Notari din prin comunele rurale, că eu începere de la 1 Iunie
1898, am deschis și sortat, noul meu ma-
gazin cu tot felul de material necesar cancelariilor ori cărei autorități.

Asemenă am adus un mare asortiment de cărți școlare, literare și știin-
țifice, precum și un stoc considerabil de rechizișe școlare, toate în vederea pre-
miilor de Ist-timp pentru elevi, prețuri foarte avantajoase.

TABLOURILE

M. M. L. L. Regele și Regina și A. A. L. L. M. M. Principele și Principesa României

Precum și diferite altele cu peisaje

Se află de vânzare la Librăria D. Nicolaescu, din Constanța.

Girant responsabil: I. POFOVICIU.

TIP. „ROMANA”, DIMITRIE NICOLAESCU. — CONSTANȚA